

wplynelo 2010-06-08
dnia:

Nr

Podpis

UCHWAŁA NR
Rady Miasta Krakowa
z dnia

w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania
przestrzennego obszaru "Centrum Nowej Huty"

Na podstawie art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu
przestrzennym /Dz. U. Nr 80, poz. 717, z późn. zm./ Rada Miasta Krakowa uchwala, co następuje:

§ 1

1. Postanawia się o przystąpieniu do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania
przestrzennego obszaru "Centrum Nowej Huty" zwanego dalej "planem miejscowym".

2. Granice obszaru objętego planem miejscowym określa załącznik graficzny stanowiący
integralną część uchwały.

§ 2

1. Przedmiotem planu miejscowego będzie ustalenie przeznaczenia terenów oraz określenie
sposobów ich zagospodarowania i zabudowy w zakresie wyszczególnionym w art. 15 ust. 2 ustawy z
dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym /Dz. U. Nr 80, poz. 717, z
późn. zm./, a także - w zależności od potrzeb - w zakresie wyszczególnionym w art. 15 ust. 3 ww.
ustawy.

2. Dopuszcza się sporządzenie części graficznej planu (rysunku planu) w skali 1:2000.

§ 3

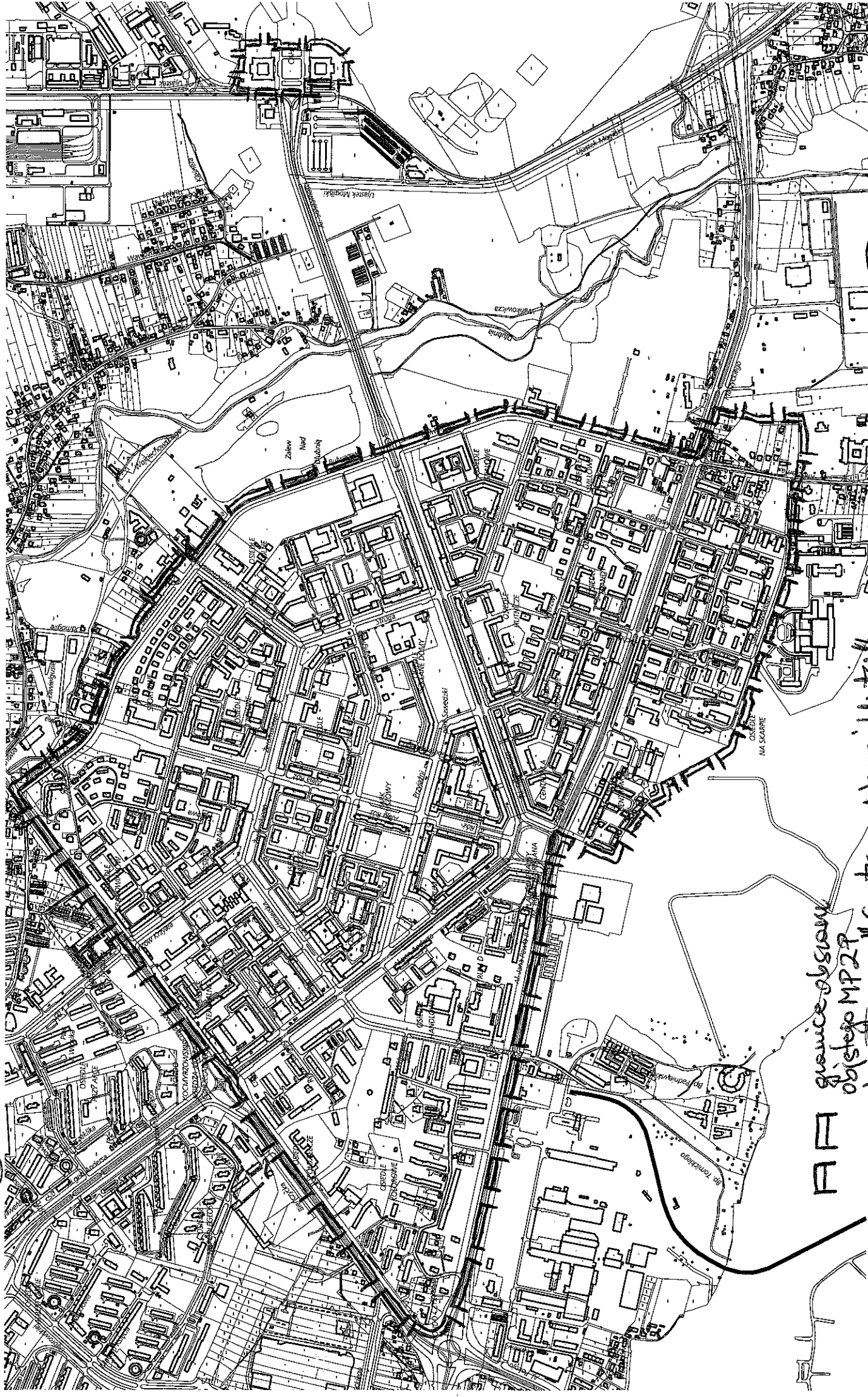
Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Krakowa.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Andrzej Pietrus

Załącznik graficzny do uchwały Nr
Rady Miasta Krakowa z dnia

AA granice obszaru
objętego MPZP
dla obszaru Centrum Nowej Huty

Andrzej Pichas

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym /Dz. U. Nr 80, poz. 717, z późn. zm./ "w celu ustalenia przeznaczenia terenów, w tym dla inwestycji celu publicznego oraz określenia sposobów ich zagospodarowania i zabudowy, rada gminy podejmuje uchwałę o przystąpieniu do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego ...". Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, stanowiący akt prawa miejscowego, jest instrumentem realizacji polityki przestrzennej zawartej w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania gminy.

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego "Centrum Nowej Huty" obejmuje tereny usytuowane w centralnej części krakowskiej Dzielnicy Nowa Huta, obejmuje obszar wpisany do rejestru zabytków miasta Krakowa pod numerem rejestru A-1132, jako dobro kultury w postaci układu urbanistycznego dzielnicy Nowa Huta w Krakowie, jako reprezentatywny przykład urbanistyki socrealizmu w Polsce.

Świadczy to o wybitnym znaczeniu tego terenu w strukturze miasta. Ze względu na swoje walory obszar ten jest pokusą dla działań inwestycyjnych. Brak planistycznej kontroli w tym rejonie miasta oraz możliwe w przyszłości niekorzystne zmiany urbanistyczne tego obszaru mogą doprowadzić do jego dewastacji urbanistycznej, mimo istnienia ochrony jego układu.

Jest to plan o charakterze ochronnym, obejmujący obszar o najwyższych wartościach historycznych, kulturowych, urbanistycznych i kompozycyjnych, mający priorytetowe znaczenie dla równowagi przestrzennej miasta i jego atrakcyjności. Jego celem jest zachowanie tych wyjątkowych wartości, które decydują o klimacie i atrakcyjności miasta oraz promują Kraków w Europie i na Świecie, z tych też względów jest to Plan wymagający ochrony i szczególnie pieczołowitej kontroli przyszłego sposobu zagospodarowania.

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego pozwoli stabilizować zasady zagospodarowania przestrzennego w całym obszarze poprzez kompleksowe rozwiązania obejmujące kompozycję funkcjonalno-przestrzenną, uwzględniającą przede wszystkim kształtowanie przestrzeni publicznych i systemów zieleni, uporządkowanie terenów zagospodarowanych oraz relacje z przyległymi terenami.

Zgodnie z wymaganiami ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym Prezydent powinien przeprowadzić analizę dotyczącą zasadności przystąpienia do sporządzenia planu oraz stopnia zgodności przewidywanych rozwiązań planu z ustaleniami Studium.

Proponowany obszar Planu "Centrum Nowej Huty" pokrywa się z obszarem chronionego układu urbanistycznego Nowej Huty nie objętym jeszcze Planami Miejscowymi, czyli jest to obszar ograniczony ulicami: Aleja Jana Pawła II do Ronda Czyżyńskiego (z wyłączeniem układu drogowego Ronda Czyżyńskiego), od Ronda Czyżyńskiego ul. Bieńczyką do skrzyżowania z ul. Bulwarową, ul. Bulwarową do Alei Solidarności i dalej do Alei Jana Pawła II, krótko ul. Ptaszyckiego, potem na wschód od ul. Klasztornej, przedłużeniem i samą ul. Sieroszewskiego, następnie do zachodniego krańca ul. Sieroszewskiego, dalej wraz terenem Osiedla Centrum E, i dalej do Alei Jana Pawła II. Obszar obejmuje również dwa budynki Centrum Administracyjnego (usytuowanymi na działkach ew. nr 1/113 i 1/114) oraz placem oznaczonym numerem ewidencyjnym 32 włącznie, jako elementami zamykającymi kompozycję.

W określonym powyżej obszarze znajdują się nieruchomości stanowiące mienie komunalne Gminy Kraków, własność Skarbu Państwa oraz osób fizycznych i prawnych.

Nowa Huta należy do klasycznych przykładów urbanistyki socrealistycznej w Polsce, to pierwsze w powojennej Polsce miasto wzniesione w całości od podstaw. To uwarunkowane decyzjami politycznymi założenie urbanistyczne stworzono jako zaplecze dla strategicznego kombinatu metalurgicznego. W kontekście historycznym realizacja zespołu urbanistycznego była elementem polityki międzynarodowej czasów "zimnej wojny", a zarazem orężem w wewnętrznej walce polityczno - społecznej. Generalnym projektantem był T. Ptaszycki, koncepcję urbanistyczną opracowywali B. Skrzybalski, S. Juchnowicz, T. Rembies. Projekt urbanistyczny przewidywał stworzenie samodzielnego organizmu miejskiego wyposażonego w obiekty użyteczności publicznej, szkoły, punkty usługowe i ciągi sklepowe. Przestrzenie reprezentacyjne przeplatają się z terenami zielonymi i kameralnymi wnętrzami blokowymi. Jako pierwsze zrealizowano osiedla Wandy, Willowe, Młodości, Na Skarpie oraz Sportowe. Zabudowę Placu Centralnego zrealizowano 1950-56. Po 1952 do budowy zaczęto używać obok cegły elementy prefabrykowane. Budynki Centrum Administracyjnego Huty powstały w 1955 (J. Ingarden, J. Ballensted). W drugim etapie budowy, po 1956 zastosowano technologię wielopłytkową. Do końca lat 50-tych zrealizowano plany miasta w postaci jednorodnego układu urbanistycznego. Powstały osiedla Centrum A, B, C, D z osiedlami Ogrodowym, Hutniczym, Stalowym, Słonecznym, Szkolnym i Zielonym, Zgody, Uroczu, Teatralne, Górali i Krakowiaków. poza obrębem. Uzupełnienia zabudowy lat 70-tych i 80-tych mają charakter marginalny. Budowa Centrum E (R. Loegler, W. Dobrzański, E. Fitzke, M. Szymanowski) z lat 1987-94 spowodowała wprowadzenie nowych elementów w historycznym układzie miasta.

Zwartość, hierarchiczność, rozmach, efektywność osi widokowych, to cechy wywodzące się z dawnych epok historycznych.

Ośrodkiem kompozycji jest pięcioboczny Plac Centralny im R. Reagana, z którego promieniście wybiega pięć arterii komunikacyjnych - alei wytyczających ramy dla zabudowy blokowej. Oś środkowa - północ - południe (Aleja Róż) miała w zamierzeniu łączyć niezrealizowane monumenty Ratusza (na pn.) i Domu Kultury (na pd.). W przylegającej do Placu Centralnego partii Alei Róż. Oś północno - wschodnia - Al. Solidarności łączy część mieszkalną z Kombinatem. Oś zamykają bliźniacze zabudowania Centrum Administracyjnego Huty. Zabudowa Placu Centralnego podkreśla jego reprezentacyjny charakter. Bloki zabudowy zgrupowane wokół mają w pierzejach ulicznych elewacje z bogatym wystrojem architektonicznym i podcieniowymi arkadami mieszczącymi partery sklepowe. Wokół Placu Centralnego zgrupowane są osiedla blokowe tworzące układy wieloboczne ze zróżnicowaną zabudową zewnątrz i wewnątrz bloku. Dominują reprezentacyjne fasady w pierzejach ulic, urozmaicone detalem architektonicznym i uproszczone elewacje wewnątrz blokowych. W wielobokach zabudowy blokowej, w partii wewnętrznej umieszczano bloki mieszkalne mniejszej skali oraz palce zabaw, budynki szkół, przedszkoli, przychodni lekarskich. Osie komunikacyjne wewnątrz bloków wyznaczają monumentalne arkady przejazdowe. Na tym tle wyróżnia się luźna zabudowa osiedli Wandy, Willowego, Górali i Krakowiaków, budowanych zgodnie z amerykańską doktryną "jednostek sąsiedzkich". Najstarsza część osiedla Wandy jest złożona z dwupiętrowych bloków w otoczeniu ogrodowym, co skutkuje efektem bliskim koncepcji miasta - ogrodu.

Przywołane walory historyczne, urbanistyczne i architektoniczne decydują o istotnym znaczeniu układu urbanistycznego Nowej Huty w dziejach i krajobrazie kulturowym Krakowa oraz w kontekście historii Polski i urbanistyki europejskiej. Dotychczasowa ochrona konserwatorska tego obszaru powinna być uzupełniona ochroną poprzez zapisy Planu Miejsowego.

